

*До разової спеціалізованої вченої ради
у Донецькому державному університеті
внутрішніх справ*

25015, м. Кротивницький, вул. Велика перспективна, 1

В І Д Г У К

офіційного опонента на дисертацію Чорного Юрія Олеговича «Публічне адміністрування медичного забезпечення транспортної безпеки: адміністративно-правовий аспект», подану на здобуття ступеня доктора філософії з галузі знань 08 «Право» за спеціальністю 081 «Право»

Вивчення поданих Юрієм Олеговичем Чорним матеріалів дисертації, а також ознайомлення з його публікаціями за обраною темою, дає підстави стверджувати, що автором проведено достатній науковий аналіз теми, яка є актуальною в теоретичному та практичному плані, виокремлено новизну, сформульовано висновки й пропозиції, що виносяться на захист.

Можна констатувати, що дисертант досягнув поставлених перед собою цілей, виконав роботу на належному науковому й методологічному рівні. Такий загальний попередній висновок підтверджується множиною основних критеріїв, за якими оцінюються такі наукові роботи.

Актуальність теми дослідження. У сучасних умовах інтеграції України до європейського простору безпеки та стандартів охорони здоров'я особливої актуальності набуває питання ефективного публічного адміністрування медичного забезпечення у сфері транспортної безпеки. Зростаючі обсяги пасажирських та вантажних перевезень, високий рівень аварійності на автошляхах, а також потреба в оперативному реагуванні на надзвичайні події обумовлюють необхідність системного підходу до організації медичної допомоги на транспорті. Від належного рівня медичного супроводу залежить не лише життя та здоров'я учасників дорожнього руху, а й загальна ефективність

функціонування транспортної інфраструктури як одного з ключових елементів національної безпеки.

Незважаючи на важливість порушеної теми, на сьогодні в Україні відсутній цілісний механізм адміністративно-правового регулювання медичного забезпечення у сфері транспортної безпеки. Повноваження різних органів влади часто перетинаються або залишаються нечітко визначеними, що призводить до фрагментарності правового регулювання, дублювання функцій або, навпаки, наявності правових прогалин. В умовах реформування сектору охорони здоров'я та системи публічного управління особливої ваги набуває питання забезпечення взаємодії між органами виконавчої влади, установами охорони здоров'я, підрозділами МВС, ДСНС, транспортними компаніями тощо.

У цьому контексті дисертаційне дослідження, присвячене адміністративно-правовим аспектам публічного адміністрування медичного забезпечення транспортної безпеки, є своєчасним та суспільно значущим.

Разом з тим, необхідність комплексного дослідження медичного забезпечення транспортної безпеки обумовлена низкою проблем, до числа яких віднесено: відсутність загальнодержавної Стратегії медичного забезпечення транспортної безпеки, а також Плану дій щодо її реалізації; необхідність прийняття Закону України «Про медичне забезпечення транспортної безпеки», розроблення якого обумовлено потребою у регулюванні суспільних відносин у сфері охорони здоров'я виключно законами, відповідно до пункту 17 частини 1 статті 92 Конституції України; наявність правових колізій у нормативному регулюванні суспільних відносин у сфері медичного забезпечення транспортної безпеки, обумовлених міжгалузевим характером регулювання таких відносин; відсутність координації між численними суб'єктами публічного адміністрування у сфері медичного забезпечення транспортної безпеки тощо.

Вирішення зазначених питань вбачається у підготовці комплексного монографічного дослідження, спрямованого на визначення адміністративно-правових засад публічного адміністрування у сфері медичного забезпечення транспортної безпеки, яке є актуальним та своєчасним завданням науки

адміністративного права.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами. Обрана тема дисертаційної роботи безпосередньо пов'язана з виконанням завдань Указу Президента України від 18 серпня 2021 року № 369/2021 «Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 30 липня 2021 року "Про стан національної системи охорони здоров'я та невідкладні заходи щодо забезпечення громадян України медичною допомогою», у якому наголошено на неефективності державного управління у сфері охорони здоров'я та наявності ускладнень у плануванні діяльності на всіх рівнях національної системи охорони здоров'я. Тема відповідає пріоритетному напрямку «Удосконалення адміністративної діяльності суб'єктів владних повноважень» Стратегії розвитку Національної академії правових наук України на 2021–2025 роки, затвердженої постановою загальних зборів Національної академії правових наук України від 26 березня 2021 року №12-21, пп. 1, 8, 17 Тематики наукових досліджень і науково-технічних (експериментальних) розробок на 2020–2024 роки, затвердженої наказом Міністерства внутрішніх справ України від 11 червня 2020 року № 454.

Ступінь обґрунтованості наукових положень, висновків і рекомендацій, сформульованих у дисертації. У роботі Ю.О. Чорного комплексно досліджено питання публічного адміністрування у сфері медичного забезпечення транспортної безпеки, отримано нові результати у вигляді наукових висновків, спрямованих на вирішення теоретичних і практичних питань, які складають зміст порушеної проблематики.

Викладені у вступі та розділах основної частини роботи положення, які стосуються постановки проблеми в цілому, окремих її аспектів, переконують в тому, що відповідні питання є теоретично і практично важливими, недостатньо у повній мірі розробленими в сучасній доктрині адміністративного права.

Об'єкт та предмет дослідження визначені, в цілому, коректно. Так, *об'єктом дослідження* виступають суспільні відносини у сфері публічного адміністрування медичного забезпечення транспортної безпеки.

Предметом дослідження є медичне забезпечення транспортної безпеки.

Об'єкт та предмет співвідносяться з метою і завданнями дослідження.

Метою дослідження є розробка теоретичних положень правового регулювання публічного адміністрування у сфері медичного забезпечення транспортної безпеки.

Для досягнення поставленої мети в дисертації сформульовано та вирішено такі основні завдання:

- визначити поняття та ознаки медичного забезпечення транспортної безпеки, в контексті науки адміністративного права;
- розкрити поняття та структуру принципів публічного адміністрування у сфері медичного забезпечення транспортної безпеки;
- здійснити систематизацію нормативно-правових актів щодо публічного адміністрування у сфері медичного забезпечення транспортної безпеки на основі розроблення критеріїв їх класифікації;
- виокремити ознаки та структуру суб'єктів публічного адміністрування, діяльність яких спрямована на організацію медичного забезпечення транспортної безпеки;
- розкрити розуміння форм публічного адміністрування у сфері медичного забезпечення транспортної безпеки, визначити їх ознаки та систематизувати методи цієї діяльності;
- проаналізувати стан урегульованості національного законодавства щодо публічного адміністрування у сфері медичного забезпечення транспортної безпеки;
- визначити концептуальні підходи до організації надання екстреної медичної допомоги потерпілим у транспортних пригодах, нормами міжнародного права та виокремити проблемні аспекти національного законодавства, в контексті визначення порядку надання першої допомоги на місці транспортної пригоди;
- визначити поняття та розкрити ознаки організаційно-правового регулювання медичного забезпечення транспортної безпеки

- надати пропозиції до адміністративного законодавства, щодо удосконалення публічного адміністрування у сфері медичного забезпечення транспортної безпеки.

Загальний аналіз наукової праці та висновків дозволяє стверджувати, що *зазначені завдання дисертантом були виконані, а мета дослідження – досягнута.*

Достовірність та обґрунтованість наукових положень, висновків і рекомендацій, сформульованих в дисертації. Зібраний теоретичний та емпіричний матеріал аналізується в роботі з використанням комплексу методів наукового пошуку.

Тож, методологічну основу роботи становлять сукупність загальних та спеціальних методів наукового пізнання. Їх застосування зумовлено системним підходом, що дає можливість досліджувати проблеми в єдності їх соціального змісту та юридичної форми. *Аксіологічний* підхід дозволив окреслити стан наукової розробки проблем медичного забезпечення транспортної безпеки (підрозділ 1.1). За допомогою *логіко-семантичного методу* поглиблено понятійний апарат, зокрема, з'ясовано сутність термінів «медичне забезпечення транспортної безпеки» (підрозділ 1.1), «принципи медичного забезпечення транспортної безпеки» (підрозділ 1.2), нормативно-правове регулювання публічного адміністрування у сфері медичного забезпечення транспортної безпеки (підрозділ 2.1), суб'єкти публічного адміністрування у сфері медичного забезпечення транспортної безпеки (підрозділ 2.2), методів публічного адміністрування у сфері медичного забезпечення транспортної безпеки (підрозділ 2.3). *Метод документального аналізу та формально-юридичний метод* було використано під час: характеристики нормативно-правового регулювання медичного забезпечення транспортної безпеки (підрозділ 2.1); визначення суб'єктів медичного забезпечення транспортної безпеки (підрозділ 2.2); розкриття форм та методів медичного забезпечення транспортної безпеки (підрозділ 2.3); аналізу проблем правового регулювання публічного адміністрування у сфері медичного забезпечення транспортної безпеки

(підрозділ 3.1). За допомогою методу *групування та структурно-логічного методу* охарактеризовано принципи публічного адміністрування медичного забезпечення транспортної безпеки (підрозділ 1.2). *Компаративістський* метод забезпечив аналіз і оцінку вітчизняної та іноземної правової теорії і практики щодо публічного адміністрування у сфері медичного забезпечення транспортної безпеки в зарубіжних країнах (підрозділ 3.2). За допомогою методу *прогнозування* було окреслено перспективні шляхи удосконалення організаційно-правового регулювання у сфері медичного забезпечення транспортної безпеки (підрозділ 3.3). В роботі також було використано низку інших загальних та спеціальних методів наукового пізнання, які в сукупності дозволили комплексно підійти до досягнення мети дисертаційного дослідження.

З позитивного боку слід відмітити проведену автором роботу, направлену на збір емпіричної бази дослідження.

Емпіричну базу дослідження склали матеріали узагальнення практики діяльності закладів охорони здоров'я у галузі транспортної медицини за 2014-2024 рр., аналітичні довідки, звіти та довідково-інформаційні видання медичних закладів.

У цілому *емпірична база дослідження* дозволяє оцінити висновки дослідження як репрезентативні. Теоретична частина дослідження достатнім чином пов'язана з емпіричними даними, які Ю.О. Чорний використав у своїй роботі. В узагальненому вигляді частина їх розміщена, як це й передбачають вимоги до дисертацій, у Додатках до роботи, що додатково свідчить на користь висновку про обґрунтованість зроблених в дисертації висновків і пропозицій.

Дисертантом використано достатній за обсягом масив загальнотеоретичної й спеціальної літератури за темою дослідження (219 джерел науково-теоретичного, навчального, методичного, нормативного, характеру). На користь досить високого рівня наукового дослідження свідчить той факт, що дослідник критично проаналізував позиції вчених, які приділяли увагу питанням публічного адміністрування медичного забезпечення

транспортної безпеки.

Науковий апарат рецензованої дисертації достатньо високий. Матеріал викладено чітко, доступно, логічно послідовно, юридично грамотно. Коректно виділено головні положення.

Ці та інші показники свідчать про комплексну, цілісну, теоретично і практично значущу роботу, вказують, що сформульовані в дисертації наукові положення, висновки і рекомендації, які мають достатній ступінь наукової обґрунтованості та є достовірними.

Робота складається з анотації, вступу, трьох розділів, що містять вісім підрозділів, висновків, списку використаних джерел (219 найменувань на 22 сторінках) та двох додатків на 5 сторінках. Повний обсяг дисертації становить 235 сторінок, із них основний текст дисертації – 190 сторінок.

Структура дисертації Ю.О. Чорного є логічно обґрунтованою, в достатній мірі узгодженою з визначеними здобувачем завданнями, об'єктом і предметом дослідження.

У першому розділі, який містить три підрозділи, автором визначено поняття та ознаки медичного забезпечення транспортної безпеки, в контексті науки адміністративного права; розкрито поняття та структуру принципів публічного адміністрування у сфері медичного забезпечення транспортної безпеки; здійснено систематизацію нормативно-правових актів щодо публічного адміністрування у сфері медичного забезпечення транспортної безпеки на основі розроблення критеріїв їх класифікації.

Аналіз наукових публікацій у сфері медичного забезпечення транспортної безпеки дозволив дисертанту дійти висновку про відсутність комплексного підходу до вирішення окресленої наукової проблеми. У переважній більшості публікацій вчені аналізували проблеми правового регулювання транспортної безпеки та її медичного забезпечення за окремими інститутами транспортного права, зокрема, автомобільного, залізничного, авіаційного, водного тощо.

Спираючись на проаналізовані підходи до визначення поняття медичного забезпечення у науковій літературі та нормативно-правових актах, дисертант

доходить обґрунтованого висновку про доцільність розкриття змісту публічного адміністрування медичного забезпечення транспортної безпеки, як системи організаційних, профілактичних, лікувально-оздоровчих, санітарно-гігієнічних, протиепідемічних та контрольних-наглядових заходів, спрямованих на забезпечення суб'єктами публічного адміністрування безпеки на автомобільному, залізничному, авіаційному та водному транспорті, а також на збереження та зміцнення здоров'я та працездатності учасників транспортних відносин.

У *другому розділі*, який містить три підрозділи, здобувачем виокремлено ознаки та структуру суб'єктів публічного адміністрування, діяльність яких спрямована на організацію медичного забезпечення транспортної безпеки; розкрито розуміння форм публічного адміністрування у сфері медичного забезпечення транспортної безпеки, визначити їх ознаки та систематизувати методи цієї діяльності; проаналізовано стан урегульованості національного законодавства щодо публічного адміністрування у сфері медичного забезпечення транспортної безпеки.

Дисертант доходить обґрунтованого висновку, що нормативно-правове регулювання публічного адміністрування у сфері медичного забезпечення транспортної безпеки являє собою певну систематизовану сукупність нормативно-правових актів, спрямованих на організацію процесу управління у сфері медичного забезпечення безпеки на автомобільному, залізничному, водному та авіаційному транспорті, з метою якісного та своєчасного надання медичної допомоги учасникам транспортних відносин.

Беззаперечну наукову цінність представляє визначення здобувачем характерних ознак, властивих формам публічного адміністрування у сфері медичного забезпечення транспортної безпеки, до числа яких віднесено: а) зовнішній характер вираження, у вигляді нормативно-правових актів, індивідуальних актів управління, адміністративних договорів тощо, що стосуються правового регулювання сфери медичного забезпечення транспортної безпеки; б) документальне закріплення управлінських рішень; в)

реалізація форм здійснюється у межах компетенції суб'єкта публічного адміністрування; г) мета реалізації форм публічного адміністрування полягає у здійсненні функцій управлінської діяльності; д) застосування форм публічного адміністрування спричиняє виникнення юридично значимих дій.

Дисертантом надано ряд важливих пропозицій до адміністративного законодавства, щодо удосконалення публічного адміністрування у сфері медичного забезпечення транспортної безпеки, а саме: до пункту 9 частини 1 статті 1 Закону України «Про екстрену медичну допомогу», щодо уточнення пункту тимчасового базування бригади екстреної (швидкої) медичної допомоги, в якості місця тимчасового перебування бригади екстреної (швидкої) медичної допомоги для забезпечення своєчасного надання екстреної медичної допомоги, у тому числі під час проведення масових заходів, заходів за участю осіб, стосовно яких здійснюється державна охорона, а також в місцях концентрації дорожньо-транспортних пригод та на ділянках вулично-дорожньої мережі, які характеризуються підвищеною інтенсивністю руху транспортних засобів; до частини 1 статті 15 Закону України «Основи законодавства України про охорону здоров'я» та пункту 2 частини 1 статті 6 Закону України «Про систему громадського здоров'я», в частині уточнення функції МОЗ України, яка включає формування та реалізацію державної політики у сфері охорони здоров'я; до частини 7 статті 14 Закону України «Основи законодавства України про охорону здоров'я» та підпункту 1 пункту "а" статті 32 Закону України «Про місцеве самоврядування», щодо одноманітного застосування терміну «комунальні заклади охорони здоров'я», позначеного в якості об'єкту адміністрування сільських, селищних, міських рад; до частини першої статті 3 Закону України «Основи законодавства України про охорону здоров'я», доповнивши її терміном «суб'єкти надання першої домедичної допомоги»; до статті 122-4 Кодексу України про адміністративні правопорушення, доповнивши її частиною другою наступного змісту: «ненадання водіями та іншими учасниками дорожнього руху першої домедичної допомоги учасникам дорожньо-транспортної пригоди»; до Кодексу України про адміністративні

правопорушення, доповнивши його статтею 44-4 наступного змісту: «Порушення порядку проходження медичного огляду та експертного обстеження працівниками державної авіації України»; до статті 52 Кодексу торговельного мореплавства України, передбачивши можливість подання Медичного свідоцтва моряка, виданого іноземною медичною установою, для оформлення кваліфікаційних документів моряка в Україні.

Загальні висновки до дисертації в достатній мірі відображають одержані наукові результати. Висловлені ідеї, висновки й пропозиції Ю.О. Чорний підтверджує та підкріплює емпіричними даними, наявними доктринальними позиціями з питань, що розглядаються.

Новизна наукових положень, висновків і рекомендацій, сформульованих в дисертації визначається перш за все тим, що дисертація Ю.О. Чорного є першим монографічним дослідженням, у якому комплексно, з використанням сучасних методів пізнання, урахуванням здобутків вітчизняної та зарубіжної адміністративно-правової науки розкрито особливості публічного адміністрування медичного забезпечення транспортної безпеки. У результаті проведеного дослідження сформульовано низку нових наукових положень і висновків, запропонованих особисто здобувачем, основними з яких є такі.

Уперше: використано метод SWOT-аналізу, з метою визначення сильних та слабких сторін публічного адміністрування у сфері медичного забезпечення безпеки на залізничному транспорті; узагальнено функції публічного адміністрування щодо здійснення лікарсько-льотної експертизи, до числа яких віднесено: а) визначення ступеня придатності осіб льотного складу до виконання польотів; б) перевірка відповідності операторів БПЛА медичним вимогам до керування безпілотними авіаційними комплексами; в) аналіз умов, які впливають на стан здоров'я та ефективність виконання професійних обов'язків осіб, які здійснюють управління повітряним рухом; обґрунтовано необхідність застосування комплексного підходу до визначення обсягу компетенції медичних комісій щодо встановлення стану здоров'я плавскладу, шляхом наділення їх посадових осіб додатковими повноваженнями, такими як

здійснення диспансерного нагляду за моряками, поряд із проведенням медичних оглядів та видачею медичних свідоцтв; доведено актуальність та своєчасність законодавчого закріплення поняття «імунітет від відповідальності за надання першої домедичної допомоги», як урегульованого нормами адміністративного, кримінального та цивільного права механізму звільнення від юридичної відповідальності суб'єкта надання першої домедичної допомоги учасникам дорожньо-транспортної пригоди на місці її вчинення, за умови надання такої допомоги з дотриманням встановленої законодавством процедури.

Набули подальшого розвитку: - положення щодо необхідності розроблення проекту Стратегії медичного забезпечення транспортної безпеки та Плану дій щодо її реалізації, що обумовлюється необхідністю визначення стратегічних пріоритетів державної політики у вказаній сфері суспільних відносин; ідеї про актуальність та своєчасність прийняття Закону України «Про медичне забезпечення транспортної безпеки», мета якого полягає у визначенні принципів, завдань, функцій, а також системи органів виконавчої влади та переліку їх повноважень, у сфері медичного забезпечення транспортної безпеки; напрями співпраці Національної поліції та Міністерства охорони здоров'я, взаємодія яких у сфері медичного забезпечення транспортної безпеки проявляється у: а) організації надання першої медичної допомоги на місці скоєння транспортних пригод; б) медичному забезпеченні безпеки під час проведення масових заходів; в) документальному оформленні фактів перебування осіб, які керують транспортними засобами, у стані сп'яніння.

На підставі проведеного дослідження Ю.О. Чорним сформульовано низку пропозицій по внесенню змін і доповнень до чинного адміністративного законодавства.

Повнота викладення основних результатів дисертації в опублікованих наукових працях.

Результати дослідження повною мірою відображені в наукових фахових виданнях автора, зміст і характер яких відповідають вимогам МОН України, а

також виступах автора з доповідями основних положень дисертації на науково-практичних заходах, що в цілому свідчить про достатній рівень її апробації.

Основні положення дисертаційного дослідження опубліковано дисертантом у 5 наукових працях та 4 тезах доповідей на науково-практичних заходах.

Опубліковані Ю.О. Чорним друковані праці достатньо повно відображають зміст основних положень і висновків дослідження та дозволяють науковій громадськості ознайомитися із ними.

Практичне значення одержаних результатів полягає в тому, що сформульовані висновки й пропозиції впроваджено та можуть використовуватися у: *науково-дослідній сфері* – результати дисертації можуть бути основою для подальшого підвищення ефективності публічного адміністрування у сфері медичного забезпечення транспортної безпеки; *сфері правотворчості* – висновки та пропозиції, що містяться в дисертації, можуть бути використані для вдосконалення чинного адміністративного законодавства, зокрема положень Кодексу України про адміністративні правопорушення, Кодексу торговельного мореплавства України, Законів України: «Про екстрену медичну допомогу», «Основи законодавства України про охорону здоров'я», «Про систему громадського здоров'я» та підзаконних нормативно-правових актів, що регламентують медичне забезпечення транспортної безпеки; *правозастосовній сфері* – використання одержаних результатів дасть змогу покращити форми та методи публічного адміністрування у сфері медичного забезпечення транспортної безпеки; *освітньому процесі* – положення й висновки дисертації знайшли застосування у викладанні дисциплін, «Адміністративне право», «Адміністративний процес», «Управління в правоохоронних органах», а також при підготовці лекцій і навчальних посібників із цих дисциплін.

Дисертацію оформлено відповідно до встановлених МОН України вимог, викладено літературною мовою, науковим стилем, текст належним чином відредаговано.

Даючи **позитивну** оцінку рецензованій дисертації, маю зауважити, що, як і будь-яка значна за обсягом і кількістю досліджуваних проблем наукова праця, вона має й **окремі суперечливі або дискусійні положення**, які потребують додаткової аргументації або пояснень здобувача під час публічного захисту:

1. Низка програмних документів, використаних у дослідженні, зокрема, у підрозділі 2.1. «Нормативно-правове регулювання публічного адміністрування медичного забезпечення транспортної безпеки», є застарілими та, на нашу думку, втратили свою актуальність. Зокрема, йдеться про Національну стратегію реформування системи охорони здоров'я в Україні на період 2015–2020 років (с. 71) та Програму економічних реформ на 2010–2014 роки «Заможне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна держава» (с. 70) тощо.

2. У підрозділі 2.3. «Форми та методи публічного адміністрування у сфері медичного забезпечення транспортної безпеки», недостатньо чітко розмежовано поняття «правова форма публічного адміністрування» та «метод публічного адміністрування», з огляду на відсутність усталеного критерію їхнього розрізнення, що ускладнює подальший аналіз методів у сфері публічного адміністрування медичного забезпечення транспортної безпеки.

3. У підрозділі 3.1 «Аналіз проблем правового регулювання публічного адміністрування у сфері медичного забезпечення транспортної безпеки» (с. 156) дисертантом сформовано таблицю за методом SWOT-аналізу зі слабкими та сильними сторонами медичного забезпечення на залізничному транспорті. Але у роботі не зазначено, що таке метод SWOT-аналізу і чому цей метод застосовано лише для залізничного транспорту? Треба обґрунтувати зазначене положення.

4. У підрозділі 1.1 «Медичне забезпечення транспортної безпеки як об'єкт науки адміністративного права» (с. 38), автором наголошується на недостатній розробленості поняття «медична послуга», у той час як останнє визначено на нормативному рівні, зокрема, у статті 3 Закону України «Основи законодавства України про охорону здоров'я».

5. Недостатньо аргументованим, на нашу думку, є висновок дисертанта, висловлений на стор. 137, щодо необхідності уточнення поняття домедичної допомоги, визначеного у статті 3 Закону України «Основи законодавства України про охорону здоров'я».

Загальний висновок по дисертації. Грунтуючись на викладеному вважаю, що тема дисертації Чорного Юрія Олеговича «Публічне адміністрування медичного забезпечення транспортної безпеки: адміністративно-правовий аспект» є актуальною. Аналіз тексту дисертації свідчить про відсутність порушення автором вимог академічної доброчесності. У роботі наявні посилання на джерела інформації у разі використання ідей, розробок, тверджень, відомостей; дотримано вимоги норм законодавства про авторське право; надано достовірну інформацію про результати наукової діяльності, використані методики досліджень і джерела інформації. Зокрема, у рецензованій праці не виявлено ознак академічного плагіату, фабрикації, фальсифікації тощо.

Викладені в дисертації рекомендації та конкретні пропозиції є теоретично обґрунтованими та аргументованими, хоча і не позбавлені дискусійності. Висновки та рекомендації, отримані під час дослідження, мають важливе практичне й теоретичне значення для науки адміністративного права та правозастосовної практики.

Основні положення дисертації з належним ступенем повноти були відображені автором у наукових статтях, підготовлених та опублікованих автором дисертації, кількість і якість яких відповідає вимогам щодо публікацій, зарахованих за темою дисертації. Таким чином, дисертація, представлена **Чорним Юрієм Олеговичем**, є самостійним завершеним науковим дослідженням, в якому отримані нові науково обґрунтовані результати, спрямовані на вирішення наукового завдання, яке має істотне значення для розвитку науки адміністративного права.

У підсумку необхідно зазначити, що дисертація на тему: «Публічне адміністрування медичного забезпечення транспортної безпеки:

адміністративно-правовий аспект» відповідає вимогам Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у закладах вищої освіти (наукових установах), затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 року № 261 (зі змінами), Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року № 44 (зі змінами), а також Вимогам до оформлення дисертації, затвердженим Наказом Міністерства освіти і науки України № 40 від 12 січня 2017 року, а її автор – **Чорний Юрій Олегович** – на основі публічного захисту заслуговує на присудження йому наукового ступеня доктора філософії з галузі знань 08 «Право», за спеціальністю 081 «Право».

Офіційний опонент:

Завідувач кафедри адміністративного права і процесу Дніпровського державного університету внутрішніх справ доктор юридичних наук, професор

Андрій СОБАКАРЬ

Підпис засвідчую:

Проректор Дніпровського державного університету внутрішніх справ Заслужений діяч науки і техніки України, доктор юридичних наук, професор

Олександр ЮНІН

